

31 maart 2024

*Viering van Schrift en Tafel
in De Duif en via Zoom*

Foto van paaskaars 2024

Ellen Tiggeler - de Jong, De Duif

Dan zal ik leven!
Dan zullen wij leven!
Pasen 2024

Voorganger: Noud-Lodewijk van Poppel
Lector: Ellen Tiggeler – de Jong
Piano: Stephanus Harsono

Openingsgebed

Lied aan het licht

Licht dat ons aanstoot in de morgen
voortijdig licht waarin wij staan,
koud, één voor één en ongeborgen,
licht overdek mij, vuur mij aan.
Dat ik niet uitval, dat wij allen
zo zwaar en droevig als wij zijn,
niet uit elkaars genade vallen
en doelloos en onvindbaar zijn.

Licht, van mijn stad de stedehouder,
aanhoudend licht dat overwint.
Vaderlijk licht, steevaste schouder,
draag mij, ik ben jouw kijkend kind.
Licht, kind in mij, kijk uit mijn ogen
of ergens al de wereld daagt
waar mensen waardig leven mogen
en elk zijn naam in vrede draagt.

Alles zal zwichten en verwaaien
wat op het licht niet is geijkt.
Taal zal alleen verwoesting zaaien
en van ons doen geen daad beklijft.
Veelstemmig licht, om aan te horen
zolang ons hart nog slagen geeft.
Liefste der mensen, eerstgeboren
licht, laatste woord van Hem die leeft.

Welkom

Welkom hier in de Duif
en welkom thuis via de zoom.
Sommige hier heel vertrouwd en bekend
en anderen misschien vandaag
voor een eerste keer of zo nu en dan...

Het is Pasen!

We laten de 40-dagen tijd achter ons.
We hebben ons in de afgelopen tijd
in meer of mindere mate
naar binnen kunnen keren.

We hebben op de achtereenvolgende zondagen op verschillende manier
stil gestaan en ons voorbereid en
ons zo veel mogelijk ontvankelijk gemaakt voor die steeds ook weer onbegrijpelijke en
onbevattelijke boodschap:
Hij, Christus, is niet dood, Hij leeft!

Ik zal er straks in mijn overweging verder bij stil staan.

Als voorgangers hebben we er voor gekozen om de komende periode tussen Pasen en Pinksteren in een het kader te plaatsen.

Het thema waarvoor wij hebben gekozen is:

De kracht van de gemeenschap; Hoe ondersteunen we elkaar?

De vragen die wij daarbij stellen zijn:

Wat maakt een gemeenschap tot een boeiende gemeenschap?

Waarom sluit jij je bij de ene Community aan en bij de andere niet?

Wat maakt het interessant voor jou, wat boeit je?

Wat heb jij nodig in een gemeenschap om te ontvangen en om te kunnen geven?

Hoe sta jij op tot een nieuw geïnspireerd leven?

Daarom zal ik vandaag ook met name stil staan bij hoe wij als gemeenschap de boodschap van Pasen kunnen oppakken als bron van inspiratie. Hoe deze boodschap ons kan aanzetten tot verbinding en misschien wel on-weer-staan-bare aan-trekkings-kracht!

We gaan zo meteen eerst het Licht ontsteken

en een ode brengen aan Het nieuwe Licht.

Dan zal er ook gelegenheid zijn om zelf een kaarsje aan te steken met het licht van de Paaskaars.

Dit als symbool voor een nieuw begin.

Daarna gaan we lezen, zingen, overwegen en delen in brood en wijn en we gaan bidden en zegenen.

En boven alles gaan we samen zijn

en ons verbinden met dat

wat groter is dan wij kunnen bevatten.

Om vanuit

dit ons omhult weten,

verder te verbinden met onszelf en elkaar.

Ellen en ik wensen ons een geïnspireerd viering.

Ontsteken van de paaskaars en ode aan Het Licht

Het is Pasen.

Christus, is niet dood, Hij leeft!

Met dit bericht, stappen wij met elkaar in een nieuwe werkelijkheid.

De werkelijkheid van dat er leven is na de dood, erop vertrouwen dat er licht is in het duister.

En dat jij, hier aanwezig in de Duif of thuis, weet dat jij hoe dan ook, niet alleen staat.

Er is steun van de ander en er is steun van die altijd aanwezige kracht van Hem die wij

volgen. Jezus van Nazareth die in volle bewustzijn het lijden op zich heeft genomen, is

gekruisigd, gestoven. Zijn dode lichaam werd in doeken gewikkeld en werd in een graf is

gelegd. In een graf gelegd met een stevig steen ervoor, die naar verluid ook bewaakt werd.

En toen was toch de steen weggerold...

Toch werd het weer licht in die graftombe Jezus is na drie dagen verrezen; opgestaan uit de dood.

Wij herinneren ons vandaag met Pasen het leven en sterven en verrijzen van Jezus Christus en nemen zijn levensloop als symbool voor de bron van bewustzijn; als bron van onuitputtelijke vertrouwen.

Dat er altijd weer een nieuw perspectief zal dagen, hoe donker het ook in jouw leven mag zijn.

“Dat ik niet uitval, dat wij allen, zo zwaar en droevig als wij zijn, niet uit elkaars genade vallen en doelloos en om vindbaar zijn.”

Uitleg van het plakkaat op de Paaskaars

Het symbool voor deze waarheid is Het Licht van de Paaskaars, het Licht van Christus.

Als je op de voorkant van je liturgieboekje kijkt, zie je een afbeelding van het plakkaat op de Paaskaars. Prachtig hoe Ellen dat eigenhandig en met aandacht en liefde heeft geschilderd en kleur heeft gegeven.

We zien het kruis van Christus waaraan hij gestorven is.

We zien de stam van de boom, symbool voor de gemeenschap die Jezus heeft gevestigd en waarbij de 12 apostelen worden gesymboliseerd door 12 oranje vruchten.

Verder zien de letters alfa (links) en omega (rechts). Deze letters doen ons beseffen dat er een begin aan ons leven is en dat er ook een einde zal zijn. Een besef dat we gaande ons leven steeds ook weer opnieuw momenten van sterven en wedergeboorte zullen ervaren.

En natuurlijk ook 2 duiven. Duiven die staan voor de boodschap van Vrede. En natuurlijk verwijzen ze naar de naam van onze Duif-gemeenschap.

Op de daadwerkelijke kaars zijn op de plaatsen van de stigmata van Christus ook wierookkorrels aangebracht.

Daarmee markeren we de verwondingen aan het lichaam van Christus die hem kenmerken in zijn verschijningen.

Moge dit rijke plakkaat met al zijn symbolen, geplaatst op een statige kaars ons steeds herinnert aan de zo wezenlijke aspecten van ons menselijk en kwetsbare bestaan...

We ontsteken vandaag deze nieuwe Paaskaars.

Als baken op onze persoonlijke weg

Als mijlpaal bij vreugde en nieuw begin

Als steun bij pijn en eindigheid

Als baken en houvast binnen onze geloofsgemeenschap de Duif.

Ik wil Ellen vragen om de Paaskaars te ontsteken.

Stilte

Ode aan Het Licht; Het Licht van Christus

Licht van Christus,

stoot ons aan, vuur ons aan, laat lichten over ons Uw aangezicht.

Licht van Christus,

aanhoudend Licht dat overwint wees een steevaste schouder

Draag ons en wek het kind in ons.

Licht van Christus,
doe ons kijken met ogen van liefde, compassie en vrij van oordelen, opdat wij als mensen
vervaardig
kunnen leven in een wereld van vrede.
In een wereld van vrede buiten ons en zeker ook een wereld van vrede ín onszelf.
Dat alles wat niet op het Licht geijkt is, waardeloos zal blijken.

Licht van Christus,
Wees een voorbeeld in ons dagelijkse leven.
In onze kwetsbare gang door ons leven.
Een leven van vreugde en een leven van pijn.

Licht van Christus,
wees een leidraad in onze gemeenschap. Zodat we de kracht van onze gemeenschap steeds
weer hervinden.
Scherp onze blik laat onze ogen de liefde zien
in de andere mens opdat wij elkaar weer vertrouwen
en we ons op onze eigen manier kunnen en durven overgeven
aan de ontmoeting met die andere mens.

Licht van Christus,
doe ons opstaan uit de aarde zodat onze ogen het Licht kunnen verdragen.
Dat we zullen lopen en niet struikelen
Dat we spreken en onszelf verstaan
Dat we elkaar, in het Licht plaatsen
en als vanzelfsprekend elkaar tegemoet komen

Licht van Christus,
doen ons veranderen in bekenden.

Dan zal ik leven!
Dan zullen wij leven!

**Ontsteken van eigen lichtje aan het licht van de Paaskaars.
Als symbool voor een nieuw begin.**

Lied: Ik was in de aarde

H.Oosterhuis / T.Löwenthal

Ik was in de aarde, er waren geen woorden,
ik lag als een dode, een steen in het donker.
Het was toen er licht was, een licht zonder vormen,
het licht van de hemel, dat ik mij strekte en stond.

Met ogen die zagen, met oren die hoorden
maar met geen woord in mijn mond. (2x)

Ik klom uit de aarde, uit afgrond naar boven,
ik stond op de aarde, woestijn was de aarde.
Toen hoorde ik stromen van water, van water,
ik zocht en ik vond het, ik dronk met mijn hart aan de grond.

Ik drenkte mijn wortels, ik ademde morgen
maar nog was geen woord in mijn mond. (2x)

Ik ging over bergen, ik zocht het in wouden,
ik liep over zeeën, de zon zweeg mij tegen,
de maan zong me wakker, de sterren met monden
van goud, met hun lippen van zilver, verslonden mijn hart.
Ik vluchtte in dromen, daar woonde ik eeuwen,
daar woonde de dood in mijn hart.

Een avond ik hoorde een stem als het stromen
van water, van veraf snel aankomend water.
Ik hoorde en vreesde een nacht zonder einde,
een angst zonder woorden bezette mijn ziel en verstand.

Die dag zag ik mensen uit afgrond van aarde
uit eeuwen woestijnen gekomen, wij mensen.
Om water, om woorden, om handen vol liefde,
met monden vol vragen en elk met een ander gezicht.

En zo werd het avond en afgrond en liefde
en zo werd het morgen van licht. (2x)

1ste lezing: Uit het boek Exodus 14, 15-31

De HEER zei tegen Mozes: 'Zeg tegen de Israëlieten dat ze omkeren en hun kamp opslaan voor Pi-Hachiroth, tussen Migdol en de zee; jullie moeten je kamp recht tegenover Baäl-Sefon opslaan, vlak bij de zee. De farao zal denken dat jullie de weg kwijt zijn geraakt en de woestijn niet meer uit kunnen komen. Ik zal ervoor zorgen dat hij onverzettelijk blijft, zodat hij jullie achtervolgt, en dan zal ik mijn majesteit tonen door de farao en zijn hele leger ten val te brengen. Dan zullen de Egyptenaren beseffen dat ik de HEER ben.'

De Israëlieten gehoorzaamden.

Toen aan de farao, de koning van Egypte, bericht werd dat het volk gevlucht was, kregen hij en zijn hovelingen spijt. 'Hoe konden we Israël zomaar laten vertrekken!' zeiden ze. 'Nu zijn we onze slaven kwijt.' De farao liet zijn strijdswagen inspannen en verzamelde zijn krijgsvolk. Hij nam de zeshonderd beste wagens van Egypte mee, en ook alle andere, stuk voor stuk bemand met officieren.

De HEER zorgde ervoor dat de farao, de koning van Egypte, onverzettelijk bleef, zodat hij de achtervolging van de Israëlieten inzette, die onbevreesd vertrokken waren. De Egyptenaren achtervolgden hen, en haalden hen in bij Pi-Hachiroth, waar het volk van Israël zijn kamp had opgeslagen, dicht bij de zee, tegenover Baäl-Sefon.

Toen de Israëlieten de farao zagen naderen, met al zijn paarden, wagens en ruiters en al zijn voetvolk, werden ze doodsbang en riepen ze de HEER luidkeels om hulp. Ze zeiden tegen Mozes: 'Waren er soms in Egypte geen graven, dat u ons hebt meegenomen om in de woestijn te sterven? Hoe kon u ons dit aandoen! Waarom hebt u ons uit Egypte weggehaald? Hebben we niet al in Egypte gezegd: "Laat ons toch met rust, laat ons maar als slaven voor de Egyptenaren werken, want dat is altijd nog beter dan om te komen in de woestijn"?'

Maar Mozes antwoordde het volk: 'Wees niet bang, wacht rustig af. Dan zult u zien hoe de HEER vandaag voor u de overwinning behaalt. De Egyptenaren die u daar nu ziet, zult u hierna nooit meer terugzien. De HEER zal voor u strijden, u hoeft zelf niets te doen.' De HEER zei tegen Mozes: 'Waarom

roep je mij te hulp? Zeg tegen de Israëlieten dat ze verder trekken. Jij moet je staf geheven houden boven de zee en zo het water splijten, zodat de Israëlieten dwars door de zee kunnen gaan, over droog land. Ik zal de Egyptenaren onverzettelijk maken zodat ze hen achternagaan, en dan zal ik mijn majesteit tonen door de farao en zijn hele leger, zijn wagens en zijn ruiters, ten val te brengen. De Egyptenaren zullen beseffen dat ik de HEER ben, als ik in mijn majesteit de farao, met al zijn wagens en ruiters, ten val heb gebracht.'

De engel van God, die steeds voor het leger van de Israëlieten uit was gegaan, stelde zich nu achter hen op. Ook de wolkkolom die eerst voor hen uit ging stelde zich achter hen op, zodat hij tussen het leger van de Egyptenaren en dat van de Israëlieten kwam te staan. Aan de ene kant bracht de wolk duisternis, aan de andere kant verlichtte de vuurzuil de nacht. Die hele nacht konden de legers niet bij elkaar komen. Toen hield Mozes zijn arm boven de zee, en de HEER liet de zee terugwijken door gedurende de hele nacht een krachtige oostenwind te laten waaien. Hij veranderde de zee in droog land.

Het water spleet, en zo konden de Israëlieten dwars door de zee gaan, over droog land; rechts en links van hen rees het water op als een muur. De Egyptenaren achtervolgden hen, alle paarden en wagens van de farao en al zijn ruiters gingen achter hen aan de zee in. Maar in de morgenwake keek de HEER vanuit de vuurzuil en de wolkkolom neer op het Egyptische leger en zaaide paniek onder hen. Hij liet de wielen van de wagens vastlopen, zodat de Egyptenaren de grootste moeite hadden om vooruit te komen. 'Laten we vluchten!' riepen ze. 'De HEER steunt de Israëlieten, hij strijdt tegen ons!' De HEER zei tegen Mozes: 'Strek je arm uit boven de zee; dan stroomt het water terug, over de Egyptenaren en over al hun wagens en ruiters.' Mozes gehoorzaamde, en toen de dageraad aanbrak, stroomde de zee terug naar haar gewone plaats. De Egyptenaren vluchtten het water tegemoet, de HEER dreef hen regelrecht de golven in. Het terugstromende water overspoelde het hele leger van de farao, al zijn wagens en ruiters, die achter de Israëlieten aan de zee in gereden waren; niet een van hen bleef in leven.

Maar de Israëlieten waren dwars door de zee gegaan, over droog land, terwijl rechts en links van hen het water als een muur omhoog rees. Zo redde de HEER de Israëlieten die dag uit de handen van de Egyptenaren. Toen ze de Egyptenaren dood langs de zee zagen liggen en het tot hen doordrong hoe krachtig de HEER tegen Egypte was opgetreden, kregen ze ontzag voor de HEER en stelden ze hun vertrouwen in hem en in zijn dienaar Mozes.

2de Lezing

De boodschap die Aleksej Navalny liet opnemen voor het geval hij mogelijk vermoord zou worden, uit de CNN-documentaire 'Navalny' (2022)

'Luister, ik heb jullie iets heel voor de hand liggends te zeggen. Jullie mogen niet opgeven. Als ze besluiten om me te vermoorden, betekent dat, dat wij ongelofelijk sterk zijn. We moeten deze kracht gebruiken om niet op te geven, om te herinneren dat we een grote kracht zijn, die onderdrukt wordt door die slechte kerels. We beseffen ons niet hoe sterk we werkelijk zijn.

Het enige wat het kwaad nodig heeft, om te overwinnen, is dat goede mensen niets doen. Dus wees niet inactief.'

Lied: Naar jou

*Huub Oosterhuis / Tom Löwenthal
Vrij naar psalm 63*

Naar jou sta ik op in de morgen,
roep ik de uren bid het licht,
strompel om water.

Naar jou dorst ik door de middag.
Lichaam ben ik, ziel, smee ik.
Met de schaduwen val ik.

Naar jou woel ik in de nacht.
Slaap je? Raak mij aan,
dat ik rust vind
en naar jou opsta in de morgen.

3de Lezing. Uit het Heilig Evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Johannes 20, 1-9

Op de eerste dag van de week kwam Maria Magdalena, vroeg in de morgen het was nog donker bij het graf en zag dat de steen van het graf was weggerold. Zij liep snel naar Simon Petrus en naar de andere, de door Jezus beminde leerling, en zei tot hen: 'Ze hebben de Heer uit het graf genomen en wij weten niet waar ze Hem hebben neergelegd.' Daarop gingen Petrus en de andere leerling op weg naar het graf. Ze liepen samen vlug voort, maar die andere leerling snelde Petrus vooruit en kwam het eerst bij het graf aan. Vooroverbukkend zag hij de zwachtels liggen, maar hij ging niet naar binnen.

Simon Petrus die hem volgde, kwam ook bij het graf en trad wel binnen. Hij zag dat de zwachtels er lagen, maar dat de zweetdoek die zijn hoofd had bedekt, niet bij de zwachtels lag, maar ergens afzonderlijk opgerold op een andere plaats. Toen pas ging ook de andere leerling die het eerst bij het graf was aangekomen, naar binnen; hij zag en geloofde, want zij hadden nog niet begrepen hetgeen er geschreven stond, dat Hij namelijk uit de doden moest opstaan.

Lied: Dan zal ik leven

H. Oosterhuis/A. Oomen

Het zal in alle vroegte zijn, als toen.
De steen is weggerold.
Ik ben uit de grond opgestaan.
Mijn ogen kunnen het licht verdragen.
Ik loop en struikel niet.
Ik spreek en versta mijzelf.
Mensen komen mij tegemoet -
wij zijn in bekenden veranderd.

Het zal in alle vroegte zijn als toen.
De ochtendmist trekt op.
Ik dacht een dorre vlakte te zien.
Volle schoven zie ik, lange halmen,
aren waarin de korrel zwelt.
Bomen omranden het bouwland.
Heuvels golven de verte in,
Bergopwaarts en worden wolken.

Daarachter, kristal geworden, verblindend,
de zee die haar doden teruggaf.

Wij overnachten in elkaars schaduw.
Wij worden wakker van het eerste licht.
Alsof iemand ons bij naam en toenaam
heeft geroepen. (2x)

Dan zal ik leven. (3x)

Overweging

Heerlijk om dit lied te zingen. Wat een boodschap in dit lied en wat een boodschappen in de verhalen die we gelezen hebben.

In Exodus het verhaal van een ogenschijnlijk onmogelijke doortocht door een zee.

En we lazen de woorden van de Aleksej Navalny.

Hij roept op: 'Geef niet op en daar waar we onderdrukt worden door 'die slechte kerels', moeten we ons beseffen hoe ongelofelijk sterk we als onderdrukte mensen zijn.'

Ook laat hij weten: 'Dat het kwaad te overwinnen is als wij als 'goede mensen' niets doen...'

En hij voegt eraan toe:

'Dus wees niet inactief.'

Ja we lezen het goed: 'dat wij NIETS DOEN.'

Kanttekening bij de overweging en met name bij de tekst van Navalny / 2de lezing

De laatste twee zinnen van de tweede lezing:

Het enige wat het kwaad nodig heeft, om te overwinnen, is dat goede mensen niets doen. Dus wees niet inactief.'

Deze heb ik als volgt geïnterpreteerd:

Dat het goed is om niets te doen als opmaat tot... Dus: vanuit zelfbewustzijn, juist uiteindelijk wél in actie te komen.

Echter, wat Navalny hier waarschijnlijk heeft bedoeld is:

Het enige wat het kwaad in de kaart zal spelen en waardoor het kwaad zal overwinnen is: wanneer mensen niets meer doen en inactief zouden worden.

Van daaruit doet hij een oproep om niet inactief te zijn.

Goed om deze twee invalshoeken naast elkaar te zetten en te begrijpen dat ik in mijn overweging de eerste interpretatie als leidend heb gebruikt.

N-L van Poppel

Navalny roept ons op dat om heel dicht bij onszelf te zijn en te blijven en trouw te blijven onze eigenwaarde. En als deze eigenheid, dit wezenlijke aan ons, onderdrukt wordt, vooral dus NIETS te doen. In eerste instantie een wel heel tegenstrijdige aanmoediging. Maar bij nader inzien misschien wel heel fundamenteel.

Sprakeloos kunnen en durven zijn

Het sluit wat mij betreft naadloos aan bij het thema van goede vrijdag wat Diana zo prachtig had voorbereid. Sprakeloos kunnen en durven zijn. Zijn wij in staat als wij dingen mee moeten doormaken die ons kwetsen, verontrusten of doen twijfelen, niet in actie te komen. Het niet meteen weg relativiseren, of er bij weg gaan of er toch maar liever overheen stappen. Wat Diana verwoordde en waar Navalny het volgens mij ook over heeft: Kunnen wij nog stilvallen en juist in het niet iets doen en zo niet-doende verzachten? Verzachten zonder te accepteren en zonder onverschillig en cynisch te worden. Durven we terug te vallen in en op onszelf en de ongemakkelijke en onverdraaglijke ervaring ten volle toe te laten?

Ook afgelopen vrijdag, goede vrijdag dus, in de ochtend kwam ik samen met een groep van vier mensen die één keer per twee maanden bij elkaar komt. In deze ontmoeting deelde ik, dat ik, naast dat het in het algemeen best wel goed met mij gaat, er in mijn diepste diepte een gevoel van teleurstelling heerst.

Een belangrijke spelregel binnen deze groep is dat we elkaar in stilte en in een compassievolle presentie tegemoet treden. Daarbij schromen wij ook niet elkaar met een meedogenloze directheid aan te spreken. Anders gezegd: we zetten vol de schijnwerpers om het meest donkere in de ander. Opmerkelijk genoeg is dit, naast dat het altijd ook heel spannend is, ook altijd weer bevrijdend. Door het volle licht komt er in de nabijheid van anderen erkenning voor onze menselijke worsteling.

Onderdrukkende steen

Door samen dicht bij de pijn te zijn en met name NIETS te doen, niets op te lossen, rollen we als het ware gezamenlijk een onderdrukkende steen weg. Dit geeft lucht en ruimte. Het geeft een ervaring van 'ik ben toch bedoelt'; 'Mijn leven is toch niet voor niets'

En in mijn persoonlijke geval: Ik doe er nog steeds toe ook als teleurstelling mijn gemoed drukt en ik niet, zoals ik van mezelf gewend ben, maximaal kan presteren.

Voor Maria Magdalena en 2 leerlingen, waar we in de 3de lezing van hoorde, vonden het ook niet zo makkelijk om sprakeloos toe te kijken wat er bleek te zijn gebeurd.

In het verhaal wordt er aardig wat op en neer gerend en wordt het bijna een wedstrijd wie er het eerste bij het geopende graf zal zijn. En dan ook veel aarzeling en afwachten. Wel of niet naar binnen treden. Wel of niet onomwonden de werkelijkheid van het lege graf toelaten.

En de ontknoping van het verhaal is: Door daadwerkelijk binnen te treden kun je toch geloof komen. Anders gezegd: Door je eigen waarheid, hoe pijnlijk, onvoorstelbaar of verwarrend ook, daadwerkelijk te erkennen, kan er een nieuw perspectief zich openen. In het evangelie niet het minste perspectief: namelijk Christus is niet dood, hij is verrezen. Hij leeft in een andere hoedanigheid voort... En zo blijft die Jezus toch bij ons.

Ander perspectief

De doodangst die Maria Magdalena en de leerlingen moesten doorstaan in de wetenschap dat zij zonder Jezus, zonder die aanjager van een wereld van vrede, verder moesten, kwam uiteindelijk in een totaal ander perspectief te staan.

Zij kwamen in het proces van niet weten en doodsangsten werkelijk doorstaan, in een realisatie dat de dood niet het laatste woord heeft.

Door zo maximaal mogelijk en tegen allerlei verdrukking in, trouw zijn en blijven aan je eigen innerlijke bron van liefde en levenslust, zal zich een doorgang tonen.

Een passage die jou zal bevrijden.

Dat betekent niet dat wij allemaal, net zoals Christus en Navalny daadwerkelijk ons leven moeten geven. Maar het betekent misschien wel dat wij, als wij in onze diepste diepte werkelijk durven onderkennen wat ons beweegt, daardoor in contact komen met een oorspronkelijke en ongekeerde kracht. Een kracht die hoe dan ook aan zet tot leven. Dit kan groots en meeslepend zijn. Of heel klein en heel persoonlijk.

Kortom de verhalen van de exodus, de moord op Navalny en de moord op Christus nodigen ons te volle uit om ten eerste de moed te niet opgeven. En om dan in dat niet opgeven, door vooral 'niets-te-doen', diep geraakt te zijn door wat verontwaardiging en onderdrukking met ons doet. En in de daarbij passende verstillings- en verzachtings- juist weet te krijgen van wat dan werkelijk te doen.

Werkelijk te doen wat jou past, wat jouw diepste wezen jou dan ingeeft. Een innerlijk weten en innerlijke oorspronkelijkheid die aanzet. Aanzet tot vormen van 'zijn', die ons doen samenvallen met zoals wij bedoeld zijn.

Boodschap van Pasen vertalen

Als laatste wil ik nog stil staan bij het thema van deze komende tijd: de kracht van de Gemeenschap.

Hoe kunnen we de boodschap van Pasen, daadwerkelijk en eigenzinnig leven vanuit jouw eigen oorsprong, vertalen naar onze geloofsgemeenschap de Duif?

Het feit dat wij een religieuze gemeenschap zijn, geeft al meteen een aanknopingspunt. Re-ligie betekent namelijk letterlijk: het steeds weer opnieuw verbinden.

Dit is denk ik een hele belangrijke randvoorwaarde om als gemeenschap een verschil te maken. Door steeds weer bereid te zijn om te verbinden en daarbij niet te schromen om met elkaar de diepte in te gaan, kan het niet anders dat mensen bewogen raken en zich gezien en gehoord weten.

En als we deze bewogenheid dan ook nog inbedden in de alom aanwezige liefde en kracht van Ik-Zal-Er-Zijn en in het Licht van de verrezen Christus, dan kan het toch niet anders dat wij als Duif, een essentie te pakken hebben. Een essentie die gezien en gehoord mag worden.

Levende en vitale gemeenschap

De Duif-gemeenschap is een groep mensen die geïnspireerd door het levensverhaal van Jezus, samen door het leven gaan. Een kleine samenleving, een levende en vitale gemeenschap waarin juist in tijden van nood en duisternis ervaringen van gedeelde liefde en levensadem gewekt worden.

*En zo werd het avond en afgerond
en liefde
en zo werd het morgen van licht.*

Dus lieve mensen,
hou elkaar vast,
wees elkaar nabij.

Laten wij als Duif, wij als gemeenschap van mensen die Jezus als levend voorbeeld volgen, een vertrouwenwekkende plaats zijn waar vele mensen steeds weer licht kunnen vinden in de duisternis.

Dan zullen wij leven!

Zalig Pasen!

Muzikaal Intermezzo

Geloofsbelijdenis

Ik geloof in Ik-Zal-Er-Zijn, die in ons leeft,
en zo, de herinnering aan het Verbond met ons wakker houdt.
Ik geloof in Ik-Zal-Er-Zijn die ons elke dag tekenen geeft
van Haar aanwezigheid in ons mensen.

Ik geloof in de kracht van de Geest van God,
die vorm geeft aan onze toekomst,
die niet blijft staan bij het verleden,
die ons rust geeft na spanning,
die ons het goede leert kennen in kwade tijden,
Een Heilige Geest die, als wij leeg en afgemat zijn, ons inspireert.

Ik geloof door Jezus de Messias
in de menswording van het goddelijke.
In de mogelijkheid van tegenspraak.
In de genezing van lichamelijke en geestelijke kwetsuren.

En dat, in navolging van het lijden en sterven van Jezus,
door ook zelf ons lijden en onze pijn op te nemen,
wij onze werkelijkheid kunnen omkeren.

Ik geloof in de gemeenschap van mensen,
die bezield door geloof, struikelend op zoek zijn
naar het beste in zichzelf, in elkaar en in de wereld.
Mensen die in verbinding willen staan met medemensen,
zowel dichtbij en als ver weg.

Ik geloof!

Amen.

Collecte

Om onze wekelijkse vieringen te kunnen houden maakt onze gemeenschap kosten. In de Duif dragen veel mensen bij door middel van een periodieke of jaarlijkse bankafschrijving. Daarnaast kun je vandaag ook een bijdrage in de collecteschaal doen. Ook kun je een bijdrage doen door de QR-code te scannen met je mobiel. Een standaardbedrag van tien euro is ingevuld; dat kun je naar eigen inzicht veranderen. Hartelijk dank voor je gift.

Stichting De Duif

Lied: Eerste en laatste

Wat ik gewild heb,
wat ik gedaan heb,
wat mij gedaan werd,
wat ik misdaan heb,
wat ongezegd bleef,
wat onverzoend bleef,
wat niet gekend werd,
wat ongebruikt bleef,
al het beschamende
neem het van mij.

En dat ik dit was
en geen ander,
dit overschot van stof van de aarde:
dit was mijn liefde.
Hier ben ik.

Intenties die werden opgeschreven in het groene boek

en mogelijkheid voor de 'zoom-deelnemers' om een intentie uit te spreken.

Tafelgebed: Ik heb lief

Petra Kerssies/Tom Löwenthal /Voor Eva Op. 45, nr 2

Ik heb lief de aarde en de mensen,
de Levende mijn God
met heel mijn hart, ziel, kracht en verstand (2x)

Ben van mijn gebeente,
ik fluisterde je naam:
voor liefde ben je gemaakt.
Wijzer dan de goden,
je zal tot inzicht komen:
onderscheid de onmacht van het kwaad.

Mensen worden oud en grijs,
geen god die ons in leven laat.
In pijn en barensood zijn wij geworden,
weten van verlies, rouw, dood en verderf.

Wat is wijsheid op een wereld als deze
waar kinderen sterven, mensen ongelukkig zijn.
Jij schiep verlangen
en dromen en afgrond.
Jij wakkerde ons verlangen aan.

Kom uit je hemel, schep hemel op aarde
doe ons weten van elkaar (2x)

Ik heb lief de aarde en de mensen,
de Levende mijn God,
met heel mijn hart, ziel, kracht en verstand (3x)

Nodiging in het delen van brood en wijn

Elke zondag weer delen wij in de Duif brood en wijn.
Dat herinnert ons aan het moment dat Christus wist dat het einde van zijn leven aanstaande was. Daarna heeft Hij in vol bewustzijn de doortocht van lijden en sterven aanvaard.
In zijn lijden, sterven en zijn verrijzenis, werd duidelijk dat zijn dood niet voor niets was geweest. Hij, die zich letterlijk liet kruisigen om de boodschap van heling en genezing te brengen. Hij liet zich veroordelen, zodat wij zouden ophouden met oordelen, naar anderen en naar onszelf.

Doordat Hij ons voor is gegaan in de dood, heeft Hij het mysterie van ons menszijn geopenbaard. De boodschap: Er is leven naar de dood!

Door vandaag weer de gaven van brood en wijn te delen, treden wij heel nauw in de voetsporen van Jezus. Met het laatste avondmaal, wat we afgelopen donderdag ook weer in de vorm van het Seidermaal met elkaar gevierd hebben, heeft Jezus een krachtig ritueel achtergelaten. Het was de voorbode om zijn leerlingen voor te bereiden op een ongekende nieuwe realiteit. Namelijk de realiteit dat hij er straks niet meer zou zijn als hun persoonlijke leider, maar in een andere hoedanigheid hun tot steun zou worden.

Dus laten we het delen van brood en wijn ook vandaag zien als een krachtige aanmoediging om gesteund door de Levende God, met hart, ziel en ons verstand elkaar en de aarde lief te hebben en dat we steeds weer ondanks verlies, rouw, dood en verderf, blijven verlangen.

Dus als je hier met je hart, ziel en verstand achter kunt staan,
sta dan op en kom dan naar voren
En weet je hoe dan ook welkom.
Het maakt niet uit wie je bent, waar je vandaan komt of welke weg je gaat.
Iedereen hier in de Duif is welkom om deel te nemen aan deze herinnering.
Kom dan... want alles staat gereed...

Lied: Mocht het waar zijn

H. Oosterhuis / A. Oomen

1. Voorzang 2. Koor + Allen

Gij die uw naam hebt uitgeroepen in ons gezicht
ga mee in ons midden, maak ons uw eigen.
Houd ons gaande tot waar het land is
waar Gij zijt alles in allen,
liefde, sterk als de dood.

Gebed bij het thema

door Wim Holterman

Pasen is niet los verkrijgbaar.
Het 'alleluja' kan pas klinken na het 'kruisig Hem'.
Pasen is geen zoethoudertje.
Het vindt zijn grond in het leven, in ons eigen leven.
Ons leven is soms een worsteling.
Er ligt een steen op ons hart.
We weten nauwelijks hoe we verder moeten.
We voelen aan den lijve de stille duisternis van het graf.
Maar ook is er iets in ons dat zegt: 'Leg je daar niet bij neer.
Kom in opstand tegen wat je terneerdrukt.'
En soms is de steen plotseling, ongezien, al weg.
De toegestoken hand van iemand laat je iets zien van een nieuwe dag.
Opstaan uit het graf van onrecht,
uit het graf van geweld en neergang: daaraan mogen we werken.
We mogen voor elkaar een handreiking zijn.
We mogen elkaar telkens laten weten: er is toekomst, ga weg van het graf.
Er is er ons Eén voorgegaan, die - eens en voorgoed - heeft laten zien,
dat na Goede Vrijdag Pasen komt, na dood leven en na ondergang opstanding.
Daarom herinneren we ons vandaag Hem,
die de garantie is dat leven het wint van de dood.
Hij is ons voorgegaan als mens van God, geschreven in zijn handpalm, voorgoed.

Onze Vader

Onze Vader, die in de hemel zijt,
uw naam worde geheiligd;
uw koninkrijk kome;
uw wil geschiede op aarde, zoals in de hemel.
Geef ons heden ons dagelijks brood
en vergeef ons onze schulden,
zoals ook wij onze schuldenaars vergeven.
En leid ons niet in verzoeking,
maar verlos ons van de boze.
Want van U is het koninkrijk
en de kracht en de heerlijkheid
in eeuwigheid.
Amen.

Activiteiten en informatie voor de komende periode

Zie ook de achterpagina van dit liturgieboekje.

Slotlied

U zij de glorie
U zij de glorie, opgestane Heer'!
U zij de victorie, nu en immermeer.

Uit een blinkend stromen, daald' een engel af,
heeft de steen genomen, van 't verwonnen graf.
U zij de glorie, opgestane Heer'!
U zij de victorie, nu en immermeer.

Ziet Hem verschijnen, Jezus onze Heer'!
Hij brengt al de Zijnen, in Zijn armen weer.
Weest dan volk des Heeren, blijd' en welgezind,
en zegt telkenkere: Christus overwint!
U zij de glorie, opgestane Heer'!
U zij de victorie, nu en immermeer.

Zou ik nog vrezen, nu Hij eeuwig leeft,
Die mij heeft genezen, Die mij vrede geeft?
In Zijn godd'lijk wezen, is mijn glorie groot,
niets heb ik te vrezen, in leven en dood.
U zij de glorie, opgestane Heer'!
U zij de victorie, nu en immermeer

Zegenbede

Dat Ik-Zal-Er-Zijn zich over jou ontfermt.
Dat Het Licht van zijn opgestane Zoon,
het Licht van Christus,
jou steeds weer mag aanstoten
én mag op-vangen.
Dat het Licht van Christus
jouw wonden heelt
en jou steeds weer vertrouwen-wekkend
richting en houvast geeft.
Rust en vrede in jouw hart.
Vrede voor jou!
Vrede voor onze gemeenschap!
Amen.

Zalig Pasen!

Een mooie zondag en een gezegende week toegewenst.

*Na de viering ben je welkom om met elkaar een kopje koffie of thee te
drinken en voor een goed gesprek!
Voor de Zoomers is er gelegenheid om met elkaar na te praten.*

*De overweging van deze viering is na te lezen op onze website:
www.deduif.net*

Orde van Dienst (Wijzigingen voorbehouden) Aanvang 10.30 uur

Zondag	Voorganger	Agenda
7 april	Catrinus Mak	In de Duif en via Zoom*
14 april	Natasja Bakker	In de Duif en via Zoom*
21 april	Henk Kemper	In de Duif en via Zoom*
28 april	Noud Lodewijk van Poppel	In de Duif en via Zoom*

Voor de laatste actuele informatie, zie www.deduif.net/agenda

*De zoomcode om de vieringen bij te wonen is: <https://us02web.zoom.us/j/86488212052>

Het Duifkoor zingt wekelijks in de viering, o.l.v. de dirigent Henk Kemper, op afwisselende zondagen begeleid door onze pianisten Irina Ursu-Antonova en Stephanus Harsono. Het koor verwelkomt altijd graag nieuwe leden! Lijkt het je leuk om mee te zingen, neem dan contact op met de dirigent via het algemene e-mailadres, of via een van de koorleden. Het koor repeteert wekelijks in het muziekgebouw Platform-C, Amstelveen.

Het Groene Boek waarin u persoonlijke intenties kunt schrijven ligt bij de entree van de kerk. De intenties worden tijdens de viering voorgelezen.

Elke zondag houden wij een **collecte** bestemd voor de kosten die we als gemeenschap moeten maken om wekelijkse vieringen te kunnen houden. Elke **2de zondag** van de maand is er een 2e collecte, bestemd voor het door de gemeenschap gekozen jaardoel: in 2024 is dat ten gunste van de stichting Opkikker. Deze stichting biedt lichtpuntjes aan gezinnen met een langdurig ziek (jong) gezinslid. Dit gebeurt doormiddel van een Opkikkerdag of Opkikkerweken. Zie voor meer informatie www.opkikker.nl

Het **Solidariteitsfonds** is er als jijzelf of een jou bekende 'Duif' hulp nodig heeft. Voor vragen hierover kun je bij één van de bestuursleden terecht of meldt je vraag per e-mail via het algemene adres.

Periodiek wordt ons blad '**Het Groene Licht**' verspreid. Heb je zin om ook eens een stukje te schrijven, kopij kun je aanleveren bij Angela van der Marck. Of per mail op het algemene e-mailadres (zie hieronder). De redactie behoudt zich het recht voor om al dan niet te plaatsen.

Iedere eerste en derde maandagavond van de maand is er van 20:00 tot 21:00 uur een **openbare Liturgievergadering**, deze vindt plaats via Zoom. Hierin worden de vieringen voorbereid voor de komende twee vieringen. De Zoomcode voor die vergadering is: <https://us02web.zoom.us/j/86209078507>
Informatie bij de coördinator liturgie: Natalie Hakhoff, zij is bereikbaar via het algemene e-mailadres.

Oecumenische Basisgemeente 'De Duif', Utrechtsedwardsstraat 7 1017 WB Amsterdam.

IBAN: Rabobank: NL20 RABO 0173 6297 92.

De Duif op Internet: Neem gerust een kijkje op de website www.deduif.net daar vind je ook de meest recente informatie.

E-mail: info@deduif.net